

Sygn. akt II K 764/15

Ds 782/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący:	SSR Bożena Waresiak
Protokolant:	Beata Musiał

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Brzesku: I. K.

po rozpoznaniu w dniach: 29.02.2016r., 18.04.2016r., 6.06.2016 r. w B.

sprawy:

B. R. (1)

s. S. i A.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 28 lutego 2015 roku do dnia 16 czerwca 2015 r. w B., woj. (...), jako właściciel przedsiębiorstwa działającego pod nazwą Firma Handlowa (...) z siedzibą w B., dokonał przywłaszczenia powierzonych mu na podstawie umowy nr (...)/B. z dnia 4 maja 2015 roku oraz aneksu nr (...) do w/w umowy, rzeczy ruchomych w postaci mieszalnika marki F. (...), 2 m numer (...), wagi typu M. T. numer (...), spektrofotometru typu BYK numer (...) oraz innych przedmiotów powierzonych na podstawie wyżej wymienionej umowy i aneksu o łącznej wartości 40.000 złotych na szkodę K. G. (1), tj. o przestępstwo z art. 284§2 k.k.

II. w okresie od 28 lutego 2015 roku do dnia 23 czerwca 2015 r. w B., woj. (...), jako prezes spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., dokonał przywłaszczenia powierzonych mu na podstawie umowy nr (...)/B. z dnia 4 maja 2014 roku oraz aneksu nr (...) do w/w umowy, rzeczy ruchomych w postaci mieszalnika marki F. (...), 2 m numer (...), wagi typu M. T. numer (...), wagi typu M. T. numer (...) oraz innych przedmiotów powierzonych na podstawie wyżej wymienionej umowy, o łącznej wartości 20.000 złotych na szkodę K. G. (1),

tj. o przestępstwo z art. 284§2 k.k.

I. Na mocy art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karane wobec **B. R. (1)** o to, że w okresie od 30 kwietnia 2015 roku do dnia 16 czerwca 2015 r. w B., woj. (...), jako właściciel przedsiębiorstwa działającego pod nazwą Firma Handlowa (...) z siedzibą w B., dokonał przywłaszczenia powierzonych mu na podstawie umowy nr (...)/B. z dnia 4 maja 2015 roku oraz aneksu nr (...) do w/w umowy, rzeczy ruchomych w postaci mieszalnika marki F. (...), 2 m numer (...), wagi typu M. T. numer (...), spektrofotometru typu BYK numer (...) oraz innych przedmiotów powierzonych na podstawie wyżej wymienionej umowy i aneksu o łącznej wartości 40.000 złotych na szkodę K. G. (1), tj. o przestępstwo

z art. 284§2 k.k. oraz o to, że w okresie od 30 kwietnia 2015 roku do dnia 23 czerwca 2015 r. w B., woj. (...), jako prezes spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., dokonał przywłaszczenia powierzonych mu na podstawie umowy nr (...)/B. z dnia 4 maja 2014 roku oraz aneksu nr (...) do w/w umowy, rzeczy ruchomych w postaci mieszalnika marki F. (...), 2 m numer (...), wagi typu M. T. numer (...), wagi typu M. T. numer (...) oraz innych przedmiotów powierzonych na podstawie wyżej wymienionej umowy, o łącznej wartości 20.000 złotych na szkodę K. G. (1), tj. występki z art. B. R. (1) art. 284 § 2kk – warunkowo umarza na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok.

II. Na mocy art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzysta) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

III. Na mocy art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 160 (sto sześćdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 764/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 06.06.2016r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony B. R. (1), najpierw jako właściciel przedsiębiorstwa działającego pod nazwą Firma Handlowa (...) z siedzibą w B., a później prezes spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. współpracował z pokrzywdzoną K. G. (1), która jest właścicielem F. P.U.H. (...).

Dowody:- częściowe wyjaśnienia oskarżonego B. R. (1) - k. 24

- zeznania świadka K. G. (1) - k. 29-30

Dnia 4 maja 2014 r. zawarte zostały pomiędzy oskarżonym, a pokrzywdzoną umowy dotyczące ich dalszej współpracy.

Pierwsza to umowa nr (...)/B. zawarta pomiędzy Firmą Handlową (...) jako Kupującym, a PPUH (...) jako Dealerem, a F. P.U.H. (...) jako Dostawcą, na mocy której K. G. (1) dostarczyła oskarżonemu do nieodpłatnego użytkowania m.in. mieszalnik marki F. (...), 2 m numer (...), wagę typu M. T. numer (...) oraz spektrofotometr typu BYK numer 6990.

Druga umowa to umowa nr (...)/B. zawarta pomiędzy (...) sp. z o.o. jako Kupującym, a PPHU (...) jako Dealerem, a F. P.U.H. (...) jako Dostawcą, na mocy której K. G. (1) dostarczyła oskarżonemu do nieodpłatnego użytkowania m.in. mieszalnik marki F. (...), 2 m numer (...), wagę typu M. T. numer (...) oraz wagę typu M. T. numer (...).

Zgodnie z treścią § 11 tych umów, stronom przysługiwało prawo wypowiedzenia umowy z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia na koniec miesiąca kalendarzowego. W razie rozwiązania umowy dostarczone do nieodpłatnego użytkowania maszyny wraz z ich wyposażeniem w stanie nienaruszonym i czystym, podlegały niezwłocznemu zwrotowi dostawcy, w terminie nie później niż 7 dni.

Dowody: - Umowa nr (...)/B. z dnia 4 maja 2014 r. - k. 61-62

- Umowa nr (...)/B. z dnia 4 maja 2014 r. - k. 56-57

- częściowe wyjaśnienia oskarżonego B. R. (1) - k. 24

- zeznania świadka K. G. (1) - k. 29-30

Aneksem z dnia 22.07.2014r. do umowy nr (...)/B. strony zmieniły § 3 ust. 2 umowy ustalając jego nowe brzmienie. Pozostałe punkty umowy nie uległy zmianie.

Dowód: - aneks z dnia 22.07.2014r. do umowy nr (...)/B. - k. 6

Wypowiedzeniem z dnia 10 grudnia 2014r. K. G. rozwiązała umowę nr (...)/B. z dnia 4 maja 2014r. z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia. Zgodnie z treścią wypowiedzenia umowa miała ulec rozwiązaniu z dniem 28 lutego 2015r.

Dowód: - wypowiedzenie umowy nr (...)/B. - k. 9

- zeznania świadka K. G. (1) - k. 29-30

Kolejnym wypowiedzeniem z dnia 10 grudnia 2014 r. K. G. rozwiązała umowę nr (...)/B. z dnia 4 maja 2014. z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia. Zgodnie z treścią wypowiedzenia umowa miała ulec rozwiązaniu również z dniem 28 lutego 2015r.

Dowód: - wypowiedzenie umowy nr (...)/B. - k. 10

- zeznania świadka K. G. (1) - k. 29-30

Wypowiedzenia zostały wysłane do firmy oskarżonego za potwierdzeniem odbioru. Dnia 02.02.2015r. przesyłka została odebrana przez uprawnioną ówczesną pracownicę firmy oskarżonego B. P. (1).

Następnie do firmy oskarżonego przyjechał pracownik firmy (...). S. z poleceniem odebrania przedmiotów objętych umowami. Zgodnie z poleceniem B. R. (1) te przedmioty nie zostały mu wydane, dlatego złożył on zawiadomienie na Policji.

Dowody: - zeznania świadka B. P. (1) - k. 25-26

- reklamacja - k. 66

- zeznania świadka K. G. (1) - k. 29-30

- zeznania świadka Ł. P. - k. 49-50

- zeznania świadka D. S. - k. 2 i 25

Dnia 22.04.2014r. do oskarżonego zostały wysłane ponowne wezwania do wydania sprzętu w związku z wypowiedzeniem umów z dnia 4 maja 2014 roku, jednak ten unikał odbioru poczty nadesłanej z firmy pokrzywdzonej.

Dowody: - zeznania świadka K. G. (1) - k. 29-30

- potwierdzenia odbioru - k. 60, 65

Zgodnie z treścią § 11 umowy z dnia 4 maja 2014 roku nr 1/B. i nr umowy (...)/B., zawartych pomiędzy oskarżonym, a pokrzywdzoną i aneksem z dnia 22.07.2014r. do umowy nr (...)/B., z dniem 30 kwietnia 2015 roku obie umowy uległy rozwiązaniu.

Dowody: - Umowa nr (...)/B. z dnia 4 maja 2014 roku - k. 61-62

- Umowa nr (...)/B. z dnia 4 maja 2014 roku - k. 56-57

- aneks z dnia 22.07.2014r. do umowy nr (...)/B. - k. 6

- reklamacja - k. 66

Postanowieniem z dnia 08.06.2015r Prokurator Rejonowy w Brzesku zobowiązał B. R. (2) prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą PPUH (...) z/s w B. i B. R. (1) prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w B. do dobrowolnego wydania przedmiotów stanowiących własność (...). Zgodnie z treścią przedmiotowego postanowienia dokonana przeszukania i zatrzymano przedmioty należące do pokrzywdzonej.

Dowody: - protokół przeszukania wraz z protokołem oddania rzeczy na przechowanie - k. 44-48, 67-70

Łączna wartość przedmiotów, których przywłaszczenia oskarżony się dopuścił na szkodę pokrzywdzonej to kwota 60.000 złotych.

Dowody: - zeznania świadka K. G. (1) - k. 29-30

B. R. (1) został oskarżony o to, że w okresie od 28 lutego 2015 roku do dnia 16 czerwca 2015 r. w B., jako właściciel przedsiębiorstwa działającego pod nazwą Firma Handlowa (...) z siedzibą w B., dokonał przywłaszczenia powierzonych mu na podstawie umowy nr (...) /B. z dnia 4 maja 2015 roku oraz aneksu nr (...) do w/w umowy, rzeczy ruchomych w postaci mieszalnika marki F. (...), 2 m numer (...), wagi typu M. T. numer (...), spektrofotometru typu BYK numer (...) oraz innych przedmiotów powierzonych na podstawie wyżej wymienionej umowy i aneksu o łącznej wartości 40.000 złotych na szkodę K. G. (1), tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk.

Nadto został oskarżony o to, że w okresie od 28 lutego 2015 roku do dnia 23 czerwca 2015 r. w B., woj. (...), jako prezes spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., dokonał przywłaszczenia powierzonych mu na podstawie umowy nr (...) /B. z dnia 4 maja 2014 roku oraz aneksu nr (...) do w/w umowy, rzeczy ruchomych w postaci mieszalnika marki F. (...), 2 m numer (...), wagi typu M. T. numer (...), wagi typu M. T. numer (...) oraz innych przedmiotów powierzonych na podstawie wyżej wymienionej umowy, o łącznej wartości 20.000 złotych na szkodę K. G. (1), tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk.

Oskarżony B. R. (1) ma 58 lat. Ma wykształcenie średnie. Jest żonaty. Ma dwoje dorosłych dzieci. Prowadzi własną działalność gospodarczą i z tego tytułu otrzymuje dochód w kwocie około 1000 złotych miesięcznie. Jest właścicielem domu jednorodzinnego w B.. Nie był uprzednio karany.

Dowody: - oświadczenie oskarżonego - k. 24

- dane o karalności - k. 128

- informacja o dochodach - k. 129, 141, 130

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie częściowych wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków oraz ujawnionych dokumentów.

Oskarżony nie przyznał się do winy i złożył obszernie wyjaśnienia, które są całkowicie niespójne i nielogiczne. Najpierw wskazał, iż nigdy nie otrzymał wypowiedzenia zarówno do umowy nr (...) jak i umowy nr (...). Zaprzeczył również aby miał kiedykolwiek takie umowy podpisywać. Tak samo zaprzeczył aby miał podpisać aneks do umowy. Po czym podał, że zgodnie z umową okres wypowiedzenia wynosi 1 miesiąc i powinien się rozpoczynać dopiero 1 marca. Oskarżony potwierdził również fakt, iż pod adres jego firmy przychodziły pisma wzywające go do zwrotu sprzętu i gdyby otrzymał wypowiedzenie to sprzęt zostałby oddany. Podnosił również, że nie wszystkie wagi wymienione w akcie oskarżenia są własnością pokrzywdzonej, po czym oświadczył, że oddał wszystkie przedmioty wymienione w zarzutach, na które nota bene podpisał umowę. Oskarżony deprecjonował także treść i ważność zawieranych umów z uwagi na ich braki formalne w postaci m.in. podpisów. Nadto z jego wyjaśnień wynika, że B. P. (1) została przekupiona i przejęta przez firmę pokrzywdzonej, dla której to obecnie pracuje. Pokrzywdzona miała przejąć również większość jego klientów.

Mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy, w tym przede wszystkim spójne i logiczne zeznania pokrzywdzonej, które znajdują potwierdzenie w zeznaniach słuchanych świadków, oraz ujawnionych dokumentach,

całkowicie niewiarygodnie brzmią wykrętne i niespójne wyjaśnienia oskarżonego, w których neguje sprawstwo zarzucanych mu czynów. Wobec powyższego należy je uznać jedynie za wyraz nieudolnego dążenia oskarżonego do uniknięcia odpowiedzialności karnej za popełnione czyny. Jednocześnie Sąd uznał za wiarygodne jego wyjaśnienia odnośnie wieloletniej współpracy z pokrzywdzoną w zakresie w jakim pokrywają się z zeznaniami pokrzywdzonej i pozostałych świadków.

Zeznania świadków generalnie nie budzą wątpliwości Sądu jako zgodne z dokumentami zgromadzonymi w sprawie oraz pozostające w stosunku wzajemnego potwierdzania i uzupełniania się.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom pokrzywdzonej K. G. (3), które są konsekwentne i logiczne. Jej zeznania korespondują z zeznaniami pozostałych świadków. Znajdują one również odzwierciedlenie w ujawnionych dokumentach i protokołach przeszukania. Pokrzywdzona szczegółowo opisała okoliczności współpracy z oskarżonym, zawarcia i rozwiązania umów oraz działania, jakie podjęła celem odzyskania wszystkich przedmiotów od oskarżonego. Jednocześnie zaprzeczyła aby B. P. miała pracować w jej firmie.

Nie budzą wątpliwości również zeznania funkcjonariusza policji K. B., który prowadził niniejsze postępowanie przygotowawcze. Świadek nie jest w żaden sposób zaangażowany w stosunki pomiędzy obu firmami, nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia jednak potwierdził, że oskarżony i jego żona nie kwestionowali faktu doręczenia im wypowiedzenia, sporną była jedynie data jego obowiązywania, o czym świadek informował pokrzywdzonego.

Tak samo należy ocenić spójne i logiczne zeznania B. P. (1), która była zatrudniona w firmie (...) (później A.) w B. na stanowisku księgowej do 23.03.2015r. kiedy to złożyła wypowiedzenie. O tym, że firma (...) wypowiedziała umowy dowiedziała się na początku lutego 2015r. od B. R. (2) lub B. R. (1), jednak dopiero pod koniec miesiąca zapoznała się z wypowiedzeniem umowy o dystrybucję, które dotyczyło firmy (...). Potwierdziła, że miała polecenie niewydawania przedmiotów firmie pokrzywdzonej, dlatego dwukrotnie odmówiła ich wydania pracownikowi firmy (...). S.. Świadek nie posiadała szczegółowych informacji o współpracy firm i treści umów jakie je wiązały. Nie wymyślała faktów, nie dążyła do obciążenia oskarżonego ponad miarę co świadczy o prawdomówności świadka.

Nie budzą wątpliwości również zeznania Ł. P., który przyznał, iż to on przygotowywał dokumenty w firmie pokrzywdzonej. Świadek zeznał m.in, że niniejsze wypowiedzenia są jego autorstwa i miały zostać wysłane w jednej kopercie do oskarżonego, jednak on nie zajmował się wysyłką dokumentów dlatego nie był pewien czy tak się stało. Z jego zeznań wynika, że kilka dni później oskarżony odwiedził ich firmę i z rozmowy z nim wynikało, że się zapoznał z treścią wypowiedzeń. Nadto oznajmił, że wcześniej informował oskarżonego o wypowiedzeniach telefonicznie i drogą elektroniczną.

Depozycje kolejnego pracownika firmy (...) Sąd również uznał za wiarygodne. Z jego zeznań wynika, że ponieważ oskarżony odmówił mu wydania przedmiotów należących do pokrzywdzonej złożył zawiadomienie na policji, do czego został upoważniony. B. P. (1) miała go informować o odebraniu listu z wypowiedzeniem i przekazaniu go oskarżonemu. Składając zawiadomienie opierał się na treści dokumentów, w których był posiadaniem. Świadek również nie dążył do celowego obciążania oskarżonego zeznał, że był zobowiązany do odbioru rzeczy i nie posiadał szczegółowych informacji o tym co zawierała koperta wysłana do oskarżonego.

Zeznania świadka B. K. są zdaniem Sądu mało istotne dla ustalenia stanu faktycznego sprawy. Z jego zeznań wynika, iż w firmie (...) zajmował się m.in. przygotowaniem dokumentów jednak nie jest autorem przedmiotowych wypowiedzeń.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na dowodach z dokumentów, uznając je za autentyczne, niebudzące wątpliwości i potwierdzające w swej treści rzeczywisty przebieg zdarzenia. Zostały one sporządzone przez powołane organy w zakresie ich kompetencji. Ich wiarygodność nie budzi wątpliwości sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Odpowiedzialności karnej za przestępstwo z art. 284 § 2 kk odpowiada ten kto przywłaszcza sobie powierzona mu rzecz ruchomą. Przywłaszczeniem w rozumieniu kodeksu karnego jest bezprawne, z wyłączeniem osoby uprawnionej, rozporządzenie rzeczą ruchomą znajdującą się w posiadaniu sprawcy przez włączenie jej do swojego majątku i powiększenie w ten sposób swojego stanu posiadania lub stanu posiadania innej osoby albo wykonywanie w inny sposób w stosunku do rzeczy ruchomej uprawnień właścicielskich, bądź przeznaczenie jej na cel inny niż przekazanie właścicielowi (wyrok SN z 6 stycznia 1976 r., V KR 197/77, wyrok SA w Lublinie z 3 grudnia 1998 r., II AKA 176/78). Przestępstwo określone w art. 284 § 2 kk ma charakter materialny. Do jego znamion należy skutek w postaci utraty przez właściciela (posiadacza) rzeczy ruchomej powierzonej sprawcy. Ze względu na fakt władania (posiadania) rzeczą ruchomą lub prawem majątkowym przez przywłaszczającego przed dokonaniem przywłaszczenia, samo przywłaszczenie musi zostać przez niego w odpowiedni sposób zmanifestowane na zewnątrz. Owo uzewnętrznienie przywłaszczenia przyjmować musi postać zachowania, uniemożliwiającego osobie, której przysługuje odpowiednie prawo do rzeczy, swobodne nią rozporządzanie. Sprawca dla dokonania tego przestępstwa musi podjąć jedną chociażby czynność w stosunku do rzeczy ruchomej lub prawa majątkowego, która wskazuje, że traktuje on rzecz lub prawo majątkowe tak jakby był właścicielem (por. O. Górniok- System prawa karnego, s. 411; M. Dąbrowska- Kardas, G. Bogdan, Z. Cwiakalski, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz, Lex). Manifestacja włączenia przez sprawcę rzeczy do swojego majątku dokonywać się może w różnorodnych formach, na przykład przez bezprawne zużycie lub przetworzenie rzeczy, przekazanie rzeczy znajdującej się w posiadaniu sprawcy innej osobie na własność, sprzedaż rzeczy, darowiznę lub bezprawne zatrzymanie rzeczy w zamiarze dysponowania nią przez sprawcę jak własną, postawienie na rzeczy znaku własności sprawcy itp. Istotne dla zachowań manifestujących jest uzewnętrznienie celu sprawcy, sprowadzającego się do woli zerwania więzi łączącej właściciela rzeczy z rzeczą i włączenie jej do swojego majątku lub traktowania rzeczy przez sprawcę jak własnej (B. Michalski Kodeks karny. Część szczególna, t. II Komentarz, s. 912).

W świetle materiału dowodowego zebranego w sprawie, wina i okoliczności popełnienia przez oskarżonego obu przestępstw nie budzą wątpliwości Sądu.

Z uwagi na poczynione w sprawie ustalenia Sąd dokonał stosownej modyfikacji czasookresu popełnionych przez oskarżonego czynów i uznał, że oskarżony w okresie od 30 kwietnia 2015 roku do dnia 16 czerwca 2015 r. w B., jako właściciel przedsiębiorstwa działającego pod nazwą Firma Handlowa (...) z siedzibą w B., dokonał przywłaszczenia powierzonych mu na podstawie umowy nr (...)/B. z dnia 4 maja 2015 roku oraz aneksu nr (...) do w/w umowy, rzeczy ruchomych w postaci mieszalnika marki F. (...), 2 m numer (...), wagi typu M. T. numer (...), spektrofotometru typu BYK numer (...) oraz innych przedmiotów powierzonych na podstawie wyżej wymienionej umowy i aneksu o łącznej wartości 40.000 złotych na szkodę K. G. (1), dopuszczając się w ten sposób przestępstwa z art. 284§2 kk.

Nadto w okresie od 30 kwietnia 2015 roku do dnia 23 czerwca 2015 r. w B., jako prezes spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., dokonał przywłaszczenia powierzonych mu na podstawie umowy nr (...)/B. z dnia 4 maja 2014 roku oraz aneksu nr (...) do w/w umowy, rzeczy ruchomych w postaci mieszalnika marki F. (...), 2 m numer (...), wagi typu M. T. numer (...), wagi typu M. T. numer (...) oraz innych przedmiotów powierzonych na podstawie wyżej wymienionej umowy, o łącznej wartości 20.000 złotych na szkodę K. G. (1), dopuszczając się w ten sposób czynu z art. 284 § 2 kk.

Powyższe wynika przede wszystkim z obiektywnej analizy zachowania oskarżonego po otrzymaniu wypowiedzenia. Odmowa wydania powyższych przedmiotów pracownikom K. G. (1) oraz twierdzenie, że nie dotarły do niego przedmiotowe wypowiedzenia przy jednoczesnym zaniechaniu odbioru korespondencji z jej firmy, udzielanie wymijających odpowiedzi co do terminu zwrotu tych przedmiotów przez oskarżonego świadczy w ocenie Sądu o działaniu z tzw. zamiarem animus rem sibi habendi. Okoliczności zwrotu tych rzeczy również świadczą o tym, iż oskarżony rzeczywiście działał z zamiarem definitywnego ich włączenia do swojego majątku. Poza sporem jest fakt, że był on w posiadaniu przedmiotów. Nie ma też wątpliwości, że współpracę pomiędzy obu firmami skutecznie rozwiązano. Od tego momentu czyli od dnia 30 kwietnia 2015r. oskarżony zobowiązany był do zwrotu przedmiotów. Nie uczynił tego także mimo, iż w rozmowie z policjantem prowadzącym postępowanie przygotowawcze sam określił ten termin jako wiążący go i zobowiązał się do ich wydania. Ten zespół zachowań przekonuje, że włączył niniejsze

przedmioty do swojego majątku i nie zamierzał ich zwrócić. Co więcej aktywnie przeciwdziałał dochodzeniu przez pokrzywdzonego prawa do swojej własności poprzez zakazanie wydania rzeczy pracownikom swojej firmy.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodzą wszystkie przesłanki z art. 66 kk umożliwiające warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego.

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu okoliczności popełnienia przypisanych oskarżonemu czynów nie budzą wątpliwości, co zostało wykazane powyżej.

Do okoliczności obciążających należy zaliczyć stosunkowo wysoką wartość wyrządzoną szkody oraz fakt, iż swoim postępowaniem oskarżony godził w istotne dobro chronione prawnie w postaci własności rzeczy. Okolicznością łagodzącą jest fakt, iż oskarżony nie był uprzednio karany.

Wszystkie te okoliczności pozwoliły Sądowi na uznanie, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie jest znaczny.

Okoliczność ta w powiązaniu z faktem, że oskarżony nie był dotychczas karany i brak jest podstaw do dokonania przypuszczenia, że podobne zachowania z jego strony mogą się powtórzyć w przyszłości (oskarżony ma 58 lata, zdobył średnie wykształcenie, prowadzi własną działalność gospodarczą, ma stałe miejsce zamieszkania, ma rodzinę, ostatecznie zwrócił pokrzywdzonej wszystkie przedmioty i wyrównał wszelkie zaległości finansowe) dała Sądowi podstawę do wydania orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania w sprawie. Z powyższych okoliczności wynika, że oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia i można przyjąć, że popełnienie przez niego czynu zabronionego miało charakter epizodyczny. Mając na uwadze w szczególności prawidłowy sposób życia przed i po popełnieniu przestępstwa, Sąd doszedł do przekonania, iż pomimo warunkowego umorzenia postępowania, oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni w przyszłości więcej przestępstw. Sam fakt postawienia zarzutu i stawiennictwa w Sądzie w roli oskarżonego, w ocenie Sądu, jest również dla B. R. (1) swoistego rodzaju dolegliwością.

Stosując warunkowe umorzenie postępowania Sąd wyznaczył okres próby wynoszący jeden rok. Będzie to czas odpowiedni, żeby zweryfikować pozytywną prognozę kryminologiczną wobec oskarżonego.

Na mocy art. 67 § 3 kk Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 300 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej uznając rozstrzygnięcie w tym zakresie za słuszne i adekwatne do całokształtu zachowań, których dopuścił się oskarżony. Wysokość tego świadczenia Sąd ustalił mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego jak i osobistą, a także charakter czynów, jakich się dopuścił.

Uwzględniając sytuację materialną i finansową oskarżonego Sąd zasądził od oskarżonego koszty procesu, stwierdzając, że oskarżony jest w stanie i powinien ponieść koszty poniesione przez Skarb Państwa przy rozpoznaniu jego sprawy.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

S..

- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

obrońcy oskarżonego adw. S. Z.

- kal.14 dni.